

Verdens mest

neglisjerte fluktkriser

Foto: Maheder Hailese/lassie/Flyktinghjelpen

FLYKTINGHJELPEN
NORWEGIAN REFUGEE COUNCIL

NRC

DEFINISJON

---

neglect

1. To pay little or no attention to; fail to heed; disregard
2. To fail to care for or attend to properly
3. To fail to do or carry out, as through carelessness or oversight

Source: *The Free Dictionary*: <https://www.thefreedictionary.com/neglected>

Verdens mest neglisjerte fluktkriser

Millioner av mennesker berørt av humanitære kriser får ikke hjelpen de trenger og fortjener. Kun ved å skape oppmerksomhet rundt disse krisene kan vi få til endring.

Hvert år presenterer Flyktningshjelpen en liste over de ti mest neglisjerte fluktkrisene i verden. Dette er listen for 2018.

Selv om humanitær hjelp skal gis basert på behov, får noen kriser mer oppmerksomhet og støtte enn andre. Hvorfor er en persons lidelse en internasjonal prioritet – som resulterer i konferanser, mekling og donasjoner – mens en annen persons lidelse, i en annen del av verden, forbigås i stillhet.

Denne forsømmelsen kan være et resultat av mangel på geopolitisk interesse. Eller kanskje er menneskene som er rammet for langt unna og vanskelig å identifisere seg med. Det kan også være et resultat av konkurrerende politiske prioriteringer og manglende vilje til kompromiss, som skaper langvarige kriser og økende givertretthet.

Ved å legge fram denne listen, ønsker vi å skape oppmerksomhet rundt kriser som sjelden skaper internasjonale overskrifter. Vi vil snakke om menneskene som politikerne har glemt eller forsømt. Folk som nå ikke mottar den hjelpen og beskyttelsen de har behov for og fortjener. Vi mener at mer informasjon og kunnskap om disse menneskene og krisene som omgir dem er et første viktig steg mot endring.

Vi har analysert 36 av de største fluktkrisene i 2018, og laget en basert på tre kriterier: mangel på politisk vilje, mangel på medieoppmerksomhet og mangel på økonomisk støtte.

Mangel på politisk vilje

Dette inkluderer manglende politisk vilje blant de væpnede aktørene på bakken til å beskytte sivile og å gå inn i fredsforhandlinger, men også internasjonale aktørers manglende vilje eller evne til å finne politiske løsninger. En pågående fredsprosess, nedgang i antallet flyktninger eller annen positiv utvikling brukes her som indikatorer på politisk vilje. Fraværet av slike prosesser, en forverret situasjon for sivile eller at flere mennesker drives på flukt, indikerer det motsatte.

Mangel på medieoppmerksomhet

Medieoppmerksomheten rundt en krise er sjeldent proporsjonal med størrelsen på krisen, fordi mange andre faktorer avgjør om en krise kommer i medienes søkelys. Og selv når en konflikt når nyhetsmediene, overskygges ofte situasjonen for sivile av rapporter om krigsstrategier, politiske allianser og kamper mellom væpnede grupper. Vi måler mediedekningen av fluktkrisene i 2018 ved hjelp av tall fra medieovervåkningsfirmaet Meltwater. For å kunne sammenligne kriser av ulik størrelse har vi delt rekkevidden til artiklene om den aktuelle fluktkrisen med antallet mennesker på flukt i og fra landet.

Mangel på økonomisk støtte

Hvert år presenterer FN og deres humanitære partnere nødhjelpsappeller om finansiering for å dekke de mest prekære behovene i land berørt av store kriser. Hvor stor andel av appellene som blir finansiert varierer fra krise til krise. Her har vi brukt prosentandelen av appellene som ble dekket i 2018 som en indikator på grad av økonomisk støtte. Det bør likevel understrekes at det virkelige bildet trolig er enda skjevare, fordi det er en tendens til å be om mindre penger til en krise der man vet at det er nærmest umulig å få inn nok midler til å dekke de reelle behovene.

Verdens mest neglisjerte fluktkriser i 2018:

1. Kamerun
2. Den demokratiske republikken Kongo
3. Den sentralafrikanske republikk
4. Burundi
5. Ukraina
6. Venezuela
7. Mali
8. Libya
9. Etiopia
10. Palestina

Masseflukt og ekstrem nød i de engelskspråklige delene av Kamerun har blitt møtt med øredøvende stillhet.

Krisen i de engelsktalende delene av Kamerun startet med fredelige protester sent i 2016, og har siden eskalert til voldelig konflikt mellom militæret og ikke-statlige, væpnede grupper. Mer enn 450.000 mennesker har måttet flykte som følge av den eskalerende krisen. Hundrevis av landsbyer har blitt brent ned, og titusener av mennesker gjemmer seg i bushen uten tilgang på humanitær hjelp, mens nye angrep skjer hver dag.

Når slike brutale kamper sender hundretusener av sivile på flukt, pleier de internasjonale alarmklokkene å ringe – men det har ikke skjedd med Kamerun. Det har ikke vært noen vellykket mekling, ingen store nødhjelpsprogrammer, ingen medieinteresse eller noe press på partene for å stoppe angrepene på sivile.

Historisk konflikt

Krisen har røtter i Kameruns kolonihistorie. Etter andre verdenskrig ble den tyske kolonien delt mellom Frankrike og Storbritannia. Da den franske delen ble uavhengig i 1960, fikk innbyggerne i Britisk Kamerun to deler i nord og sør valget om de ville slå seg sammen med Nigeria eller fransktalende Kamerun. Den sørlige delen valgte det siste.

Både fransk og engelsk er offisielle språk i Kamerun, men innbyggerne i den engelsktalende delen av landet føler seg marginalisert.

I 2016 tok mange til gatene i protest etter at fransktalende lærere var blitt sendt til de engelsktalende regionene. I dag er de fleste skolene stengt og mer enn 780.000 barn går ikke på skole. Mange av dem har allerede mistet flere år med utdanning.

Neglisjerer behovet for hjelp

Til tross for krisens omfang, har nesten ingen internasjonale journalister rapportert fra de berørte områdene. Mangelen på informasjon og internasjonal, politisk oppmerksomhet har tillatt situasjonen å forverre seg fra fredelige demonstrasjoner til grusomheter begått av alle parter.

Den manglende oppmerksomheten gjenspeiles også i mangelen på penger til hjelpearbeid. Av de 4 millionene som er rammet av krisen i den engelsktalende delen av Kamerun, trenger 1,3 millioner mennesker hjelp. Mange av dem venter fortsatt.

Tre kriser

Landet er også rammet av to andre flyktningkriser. Nord i landet er mange kamerunere på flukt som følge av Boko Harams vold, og i øst har et stort antall flyktninger fra Den sentralafrikanske republikk søkt tilflukt.

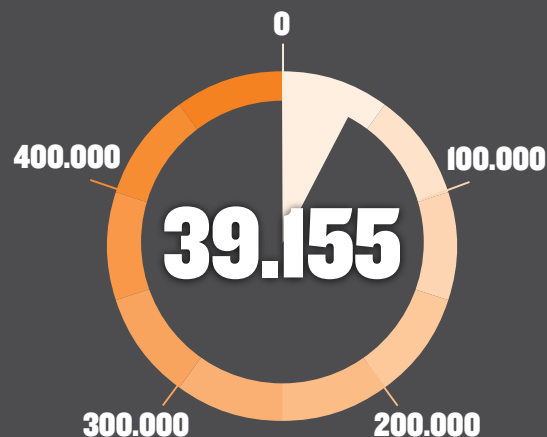
FN og deres samarbeidspartnere har bedt om 320 millioner dollar for å kunne håndtere krisen, men har kun fått inn 44 prosent av de nødvendige pengene. Nå frykter hjelpeorganisasjoner at det økte behovet for hjelp og den svært tiltrengte opptrappingen av arbeidet i de engelskspråklige regionene vil føre til at de allerede begrensede midlene flyttes bort fra de neglisjerte og langvarige krisene i nord og øst.

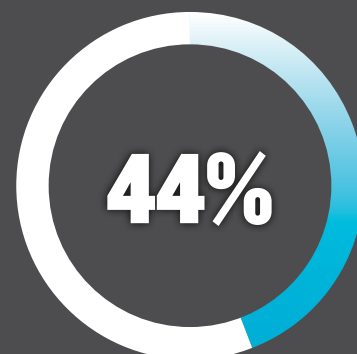
Politisk neglisjert

Mediedekning p. pers på flukt

Dekning av humanitær appell

DR Kongo

Foto: Aléxis Hugué/Flyktninghjelpen

Hundretusener av kongolesere ble tvunget til å flykte over Albertsjøen til Uganda i 2018, da etniske grupper i de nordøstlige provinsene Nord-Kivu og Ituri gjenopptok kampene. Samtidig ble rundt 1 million mennesker internt fordrevet i de to provinsene.

Kamper mellom væpnede grupper over ressurser og territorier, ødeleggelse av hjem og skoler, samt angrep på sivile har skapt et betydelig behov for humanitær hjelp. Situasjonen har blitt enda mer komplisert etter at et utbrudd av ebola ble erklært i august 2018.

Samtidig som konflikt og sykdom raste i øst, gikk volden i Tanganyika-provinsen og i Greater Kasai-regionen gradvis ned. Disse områdene utgjorde episenteret for den humanitære krisen i 2017. Bare i Greater Kasai-regionen har mer enn 1,3 millioner mennesker kunnet vende hjem.

Likevel klarte mange ikke å dekke sine grunnleggende behov. Totalt led 770.000 barn av feilernæring i Greater Kasai-regionen på grunn av matmangel, ifølge UNICEF. FN rapporterte også om en 70 prosents økning i akutt sult landet over mellom 2017 og 2018.

Internasjonal oppmerksomhet og finansiering har ikke holdt følge med de økende behovene for hjelp. Den internasjonale donorkonferansen som ble avholdt i april 2018 klarte ikke å skaffe de nødvendige midlene, og ved utgangen av året hadde donorer bidratt med under halvparten av pengene man trengte til humanitær hjelp.

Dekningen av landet i internasjonale medier har fokusert mest på ebolautbruddene og utfallet av det utsatte presidentvalget. Slik forsvinner en av de verste humanitære krisene i verden stadig lengre bort fra folks bevissthet.

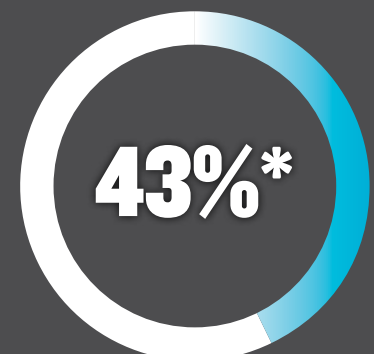
Politisk neglisjert

Mediedekning p. pers på flukt

Dekning av humanitær appell

* Regional appell + humanitær appell

3

Den sentralafrikanske rep.

Foto: Hajer Naili/Flyktninghjelpen

En fjerdedel av befolkningen i Den sentralafrikanske republikk er på flukt, enten innad i landet eller i et av nabolandene. 2,9 millioner av landets 4,6 millioner innbyggere har et akutt behov for humanitær hjelp. Situasjonen i landet er en av verdens verste kriser om vi ser på prosentandelen av befolkningen som er rammet.

Likevel får krisen lite medieoppmerksomhet og hjelpearbeidet er blant det mest underfinansierte. Dette gjør at Den sentralafrikanske republikk i flere år har vært blant de mest neglisjerte landene i verden.

Lokale væpnede grupper kontrollerer det meste av landet, og gjentatte voldshendelser fortsetter å sende mennesker på flukt fra sine hjem. Sammenstøt mellom væpnede grupper har skapt en ond sirkel av hevnangrep, samtidig som religion brukes manipulativt for å egge til konflikt mellom samfunn. Konflikten fører også til en økende grad av kriminalitet, og hjelpearbeidere blir regelmessig angrepet og truet av kriminelle. Dette har tvunget noen hjelpeorganisasjoner til å innstille arbeidet, eller trekke seg ut av enkelte områder. I fjor ble det registrert flere angrep på hjelpeorganisasjoner i Den sentralafrikanske republikk enn noe annet sted i verden.

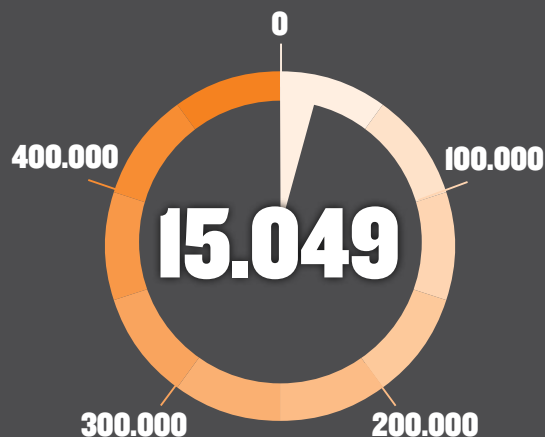
Væpnede grupper angrep og brant målbevisst ned flere flyktningleirer i Alindao og Batangafo på slutten av 2018. Flere tusen mennesker ble tvunget til å flykte på nytt, mens hundrevis av sivile som ikke klarte å flykte, ble drept. Blant dem var mange kvinner, barn og eldre.

Noen politiske initiativer har forsøkt å få de væpnede gruppene til forhandlingsbordet. Til tross for at en fredsavtale ble signert i Khartoum av regjeringen og 14 væpnede grupper i februar 2019, har volden fortsatt i hele landet og usikkerheten vil trolig vedvare.

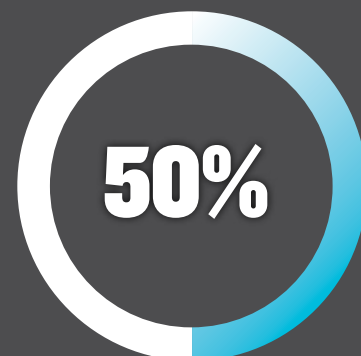
Politisk neglisjert

Mediedekning p. pers på flukt

Dekning av humanitær appell

4 Burundi

Foto: Guri Romtveit/Flyktninghjelpen

Da president Pierre Nkurunziza erklærte at han ville stille til valg for en tredje periode i 2015, utviklet gateprotester seg til voldelige sammenstøt. Politiet slo brutalt ned på den politiske uroen, og mellom 400.000 og 500.000 burundiere flyktet til naboland for å finne sikkerhet.

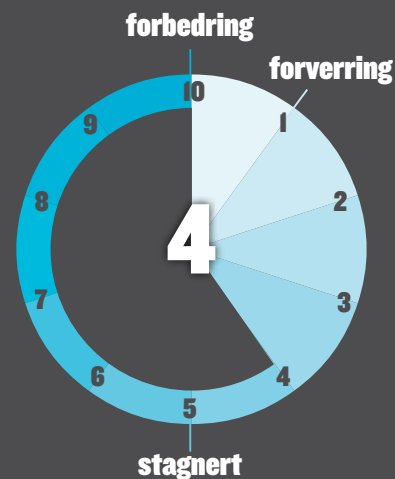
Til tross for en spent situasjon i Burundi, har noen flyktninger begynt å vende hjem. Fire år etter at volden startet, er likevel mer enn 350.000 mennesker fortsatt på flukt.

De fleste burundiske flyktningene har søkt tilflukt i nabolandet Tanzania, mens andre befinner seg i Rwanda, Uganda og Den demokratiske republikken Kongo. Manglende medieoppmerksomhet og finansiering fra det internasjonale samfunnet gjør at flyktningene ikke får dekket sine mest grunnleggende behov. De bor i overfylte leirer, har for lite å spise og trues av vannbårne sykdommer.

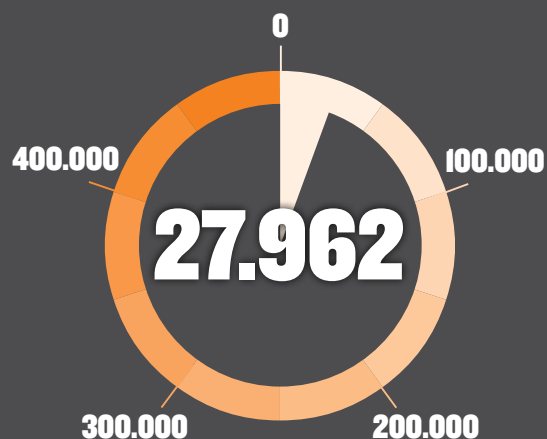
I 2018 fikk FNs høykommissær for flyktninger og deres partnere bare inn 33 prosent av pengene de ba om for å hjelpe burundiske flyktninger. Dette gapet mellom behov og finansiering gjør krisen til den mest underfinansierte flyktningkrisen i verden (UNHCR). Appellen om støtte til de som er rammet av den humanitære krisen i Burundi var også svært underfinansiert.

Tanzania har generøst tatt imot burundiske flyktninger i flere år, men i januar 2018 trakk landet seg fra The Comprehensive Refugee Response Framework (CRRF) og sa at de ville avskrekke nye asylsøkere fra å komme. Mange flyktninger føler at de er under press for å reise tilbake, men at det fortsatt er for farlig å vende hjem.

Politisk neglisjert

Mediedekning p. pers på flukt

Dekning av humanitær appell

* Regional appell + humanitær appell

Ukraina

Foto: Ingebjørg Kårstad/Flyktninghjelpen

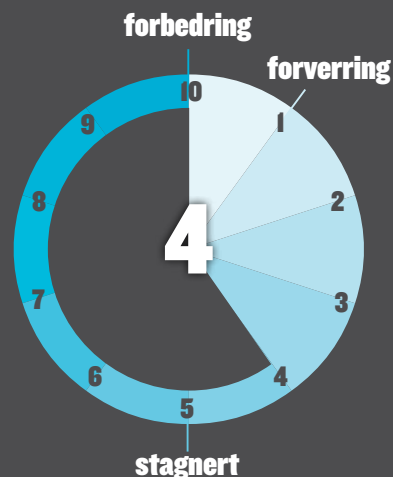
Etter seks år fortsetter den væpnede konflikten i Ukraina uten noen reell løsning i sikte for de over 5,2 millioner menneskene som er rammet. Rundt 800.000 mennesker er på flukt internt i landet, ifølge Flyktninghjelpens senter for internt fordrevne (IDMC).

Kamphandlinger langs frontlinjen fortsetter å skade infrastruktur, noe som fører til at folk mister tilgang til vann og sanitæranlegg, barn ikke får gått på skole og familier får hjemmene sine ødelagt. Til tross for at de fem våpenhvilene man ble enige om i fjor førte til at færre ble drept, varte ingen av dem særlig lenge.

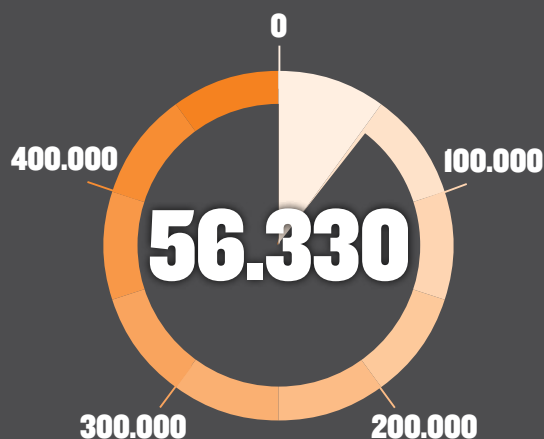
Væpnet konflikt er fortsatt hverdagen for millioner av mennesker som bor nær konfliktområdene og som risikerer å bli rammet av voldelige sammenstøt, bombing, landminer og blindgjengere. Det bor sivile på begge sider av den 427 kilometer lange linjen i Øst-Ukraina som skiller de myndighetskontrollerte områdene fra områdene som kontrolleres av ikke-statlige grupper. For å få krysse linjen gjennom en av de fem kontrollpostene, tvinges kvinner, menn, barn og eldre til å vente i timevis i den kalde vinteren, eller under stekende sol i sommermånedene.

I fjor fikk FN kun inn 37 prosent av pengene de ba om til hjelpearbeid, noe som gjør den humanitære appellen for Ukraina til en av de mest underfinansierte. Som konsekvens fikk man bare gitt beskyttelse og hjelp til 1,1 millioner av de totalt 3,4 millioner menneskene som hadde behov. Konflikten skaper ikke lenger overskrifter og holder på å forsvinne fra folks bevissthet.

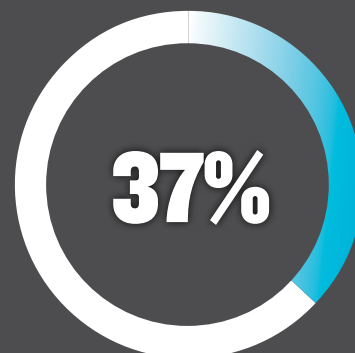
Politisk neglisjert

Mediedekning p. pers på flukt

Dekning av humanitær appell

6 Venezuela

Foto: Adam Combs/Flyktninghjelpen

En kombinasjon av akutt sosioøkonomisk krise og mangel på politiske løsninger førte til at forholdene i Venezuela ble forverret i 2018, og at mange venezuelanere forlot landet.

FN estimerer at 7 millioner mennesker trenger humanitær hjelp. Mat har blitt dyrere og vanskeligere å få tak i, og mange er avhengige av subsidierte matleveranser for å få nok å spise. FNs organisasjon for ernæring og landbruk (FAO) estimerer at rundt 3,7 millioner mennesker led av underernæring i 2018.

Rundt 3,4 millioner flykninger og migranter har forlatt Venezuela, og 2,7 millioner av dem befinner seg i andre latinamerikanske eller karibiske land, ifølge Den internasjonale organisasjonen for migrasjon (IOM).

Lange og utfordrende migrasjonsruter gjør at venezuelanere på flukt møter store utfordringer. Blant de viktigste er behovet for å få en status i landet de kommer til som gir dem rett til å arbeide, sende barna sine på skolen og få tilgang til helsetjenester. Å få offisiell status betyr også at folk er mindre sårbare for menneskesmugling og utnyttning i arbeidslivet, samt andre overgrep som er skadelige ikke bare for migrantene, men også for samfunnene de kommer til. Når stadig flere folk krysser grensene og det er få ressurser tilgjengelig, øker dessuten risikoen for diskriminering og fremmedhat i landene som tar dem imot.

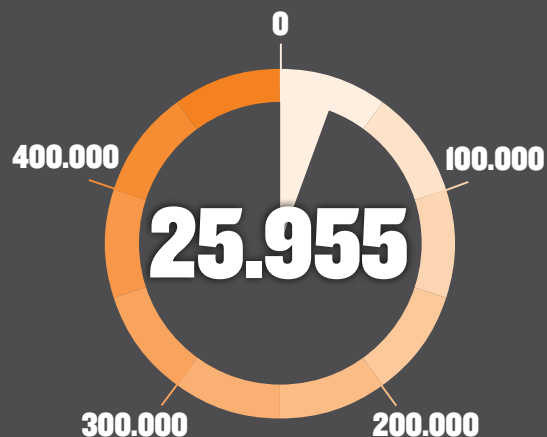
Hjelpearbeidet i regionen når fortsatt ikke frem til folk tidsnok eller i den utstrekningen som er nødvendig. Mangelen på ressurser til å håndtere situasjonen i regionen gjør at mange er bekymret.

Det politiske spillet i Venezuela har fått mye oppmerksomhet, og mange land har interesse av hvordan situasjonen utvikler seg. Likevel har de mange involverte aktørene vist liten vilje til å finne et kompromiss.

Politisk neglisjert

Mediedekning p. pers på flukt

Dekning av humanitær appell

INGEN APPELL

7 Mali

Foto: Togo Moise/Flyktninghjelpen

Samtidig som store militære ressurser har blitt satt inn for å stabilisere regionene sentralt og nord i Mali, har lokale konflikter og spenninger mellom grupper økt, noe som har forverret den humanitære krisen i landet.

Antallet mennesker på flukt ble mer enn tredoblet i løpet av 2018, fra 35.000 til 126.000, og har fortsatt å øke. Dette er det høyeste antallet mennesker på flukt siden fredsavtalen ble signert i 2015. Årsakene til den urovekkende økningen er i hovedsak angrep fra ikke-statlige, væpnede grupper, trusler, lokale konflikter og militæroperasjoner.

Dødsfall knyttet til direkte angrep på sivile øker også, ifølge The Armed Conflict Location & Event Data Project. Økende usikkerhet har dessuten ført til at mer enn 800 skoler har stengt landet over. Dette gjør at 250.000 barn har mistet tilgang på utdanning, og nå er mer utsatt for misbruk og utnyttelse, også av bevæpnede menn.

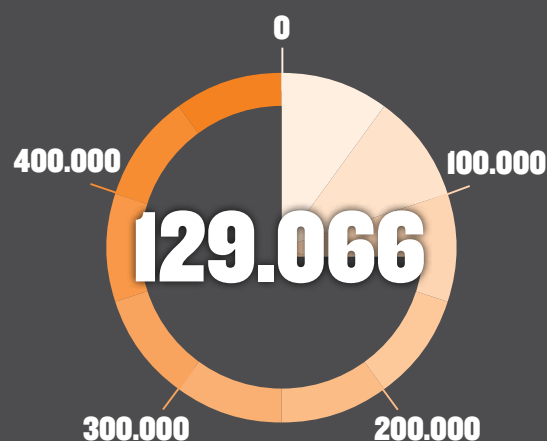
Den forverrede humanitære krisen har imidlertid fått lite medieoppmerksomhet. Når situasjonen har blitt dekket, har fokuset stort sett vært på militæroperasjoner.

Den uforutsette økningen i behovet for hjelp, kombinert med manglende finansiering av hjelpetiltakene, gjorde at mange mennesker ikke fikk den hjelpen de trengte. Mens store ressurser er satt inn i den pågående militære operasjonen i Sahel, har man ikke klart å få til en storstilt finansiering av hjelpetiltak. Behovet for å løse grunnleggende sosioøkonomiske utfordringer som fattigdom, dårlig styre, korrupsjon og miljøproblemer kommer også i skyggen av den nåværende sikkerhetssituasjonen.

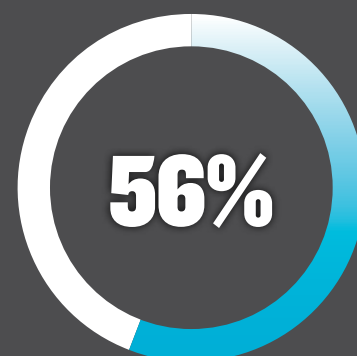
Politisk neglisjert

Mediedekning p. pers på flukt

Dekning av humanitær appell

8 Libya

Foto: Giles Clarke/JUNOCHA

Flere år med politisk ustabilitet i Libya har svekket statens institusjoner, styringsstrukturer og landets økonomi. Dette har ført til at én av ti libyere i dag trenger humanitær hjelp.

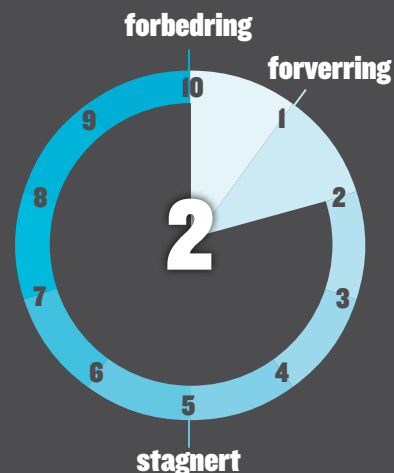
Etter at Muammar al-Gaddafi ble styrtet i 2011 etter over 40 år ved makten, har lov og orden brutt sammen og skapt et sikkerhetsvakuum der væpnet vold har spredt seg. 221.000 mennesker var fortsatt på flukt ved utgangen av 2018 som følge av vilkårlige angrep, lokale sammenstøt, utenomrettslige henrettelser og vilkårlige fengslinger i de foregående årene. Samtidig så man en positiv utvikling i løpet av 2018, da færre nye mennesker ble drevet på flukt enn tidligere.

FN fikk bare inn 26 prosent av pengene de ba om i sin nødhjelpsappell for Libya i fjor, noe som gjør krisen i landet til den dårligst finansierte av alle landene på årets liste over neglisjerte fluktkriser.

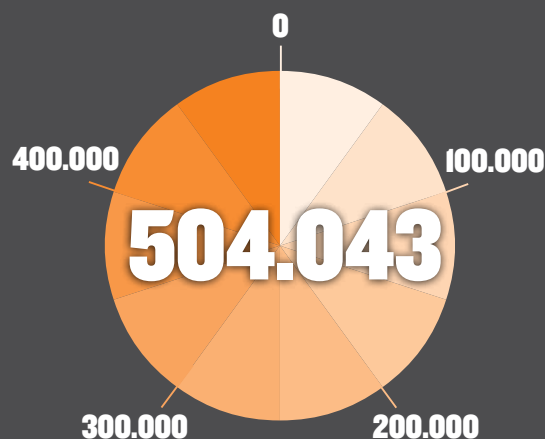
Av de 823.000 menneskene som trenger humanitær hjelp, er rundt halvparten libyske innbyggere og halvparten flyktninger og migranter fra andre land. Den sistnevnte gruppen er spesielt sårbar for rettighetsbrudd og for å bli utsatt for ekstrem vold som ran, utpressing, tvangsarbeid, kjønnsbasert vold, kidnappinger, forsvinninger og drap. Den direkte og indirekte volden har alvorlige konsekvenser for folk i Libya. Mange har fått fysiske og psykiske skader og sliter med traumer.

De siste årene har verden stort sett fokusert på Libyas rolle som et viktig transittland for migranter som forsøker å krysse Middelhavet i søken etter beskyttelse og økonomiske muligheter i Europa. Denne oppmerksomheten har imidlertid ikke ført til tiltak for å forbedre sikkerheten og stabiliteten i landet. Mens antallet mennesker som krysser Middelhavet har gått ned, har migrantene i Libya få eller ingen gode muligheter til å forsørge seg. Betydelig støtte til libyske institusjoner er avgjørende for å sette landet i stand til å beskytte alle som oppholder seg innenfor dets grenser, både libyere, migranter og flyktninger.

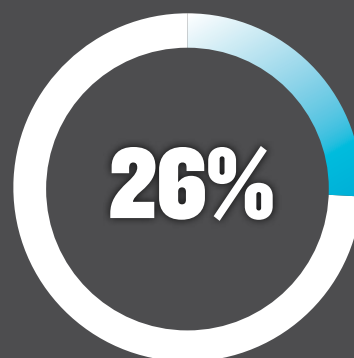
Politisk neglisjert

Mediedekning p. pers på flukt

Dekning av humanitær appell

9 Ethiopia

Foto: Nashon Tado/Flyktninghjelpen

Til tross for en positiv politisk utvikling i Etiopia, har volden og konfliktene mellom lokale etniske grupper forverret seg siden 2016, og spesielt i 2018. Dette førte til at mer enn 2,9 millioner mennesker flyktet internt i Etiopia, noe som er det høyeste antallet nye internt fordrevne i verden.

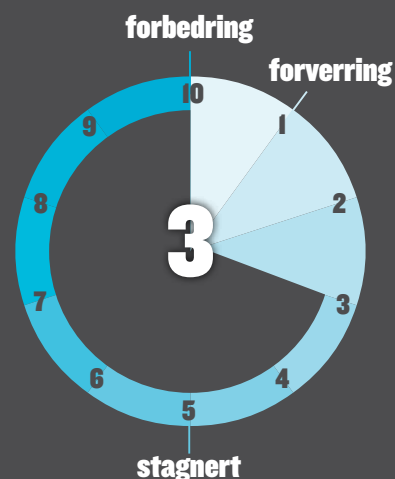
Familier på flukt lever under ugunstige forhold, og hundretusener sliter med å finne plass i overfylte sentre som er opprettet i skoler og kirker. Mens noen har valgt å reise hjem igjen, føler mange fortsatt at det er for usikkert.

Kombinasjonen av interne konflikter og tørke forverret den allerede vanskelige matsituasjonen. Mer enn 8 millioner mennesker hadde behov for hjelp til å skaffe nok mat i fjor, de fleste i de konfliktrammede regionene Oromia, Somali og Regionen for sørlige nasjoner, nasjonaliteter og folk. FN fikk bare inn 56 prosent av pengene de ba om i sin humanitære appell, og mange mennesker fikk ingen eller begrenset hjelp.

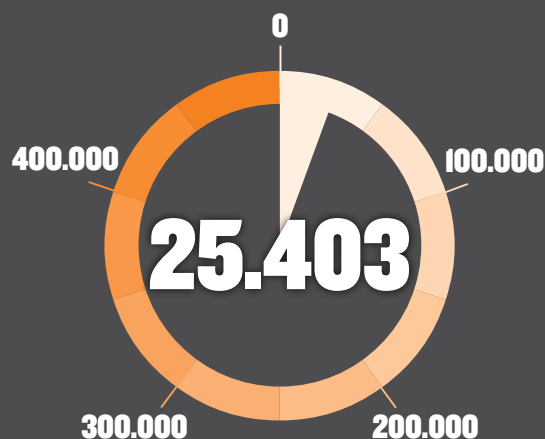
Presidents Abiy Ahmeds omfattende reformer og fredsavtalen med nabolandet Eritrea har fått positiv medieoppmerksomhet verden over. Den økende flyktningkrisen i landet er imidlertid fortsatt lite kjent.

Etiopia huser også over 900.000 flyktninger, i hovedsak fra nabolandene Sør-Sudan, Somalia, Sudan og Eritrea. Etter at FNs generalforsamling vedtok Den globale avtalen om flyktninger i fjor, har Etiopia vedtatt en ny flyktninglov som gir flyktninger i landet tilgang på tjenester som utdanning, banktjenester og identitetspapirer. Loven åpner også for at flyktninger kan få begrenset tilgang på arbeidstillatelser. Dette førte til at myndighetene fikk litt velfortjent medieoppmerksomhet for sin progressive og positive holdning til flyktninger. En vellykket gjennomføring av loven vil imidlertid kreve innsats både fra myndighetene og donorer. Til tross for at verdens ledere har gitt løfter om at de vil bidra til å dele på ansvaret for flyktningene i Etiopia, har det vært vanskelig å få den nødvendige internasjonale, økonomiske støtten til arbeidet.

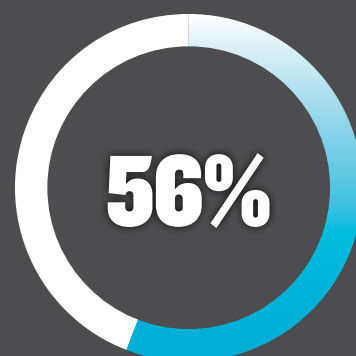
Politisk neglisjert

Mediedekning p. pers på flukt

Dekning av humanitær appell

Palestina

Foto: Ahmed Mashharawi/Flyktninghjelpen

Vedvarende vold, menneskelige ofre og overveldende humanitære behov vitner om at det internasjonale samfunnet har mislyktes i å finne en politisk løsning for palestinske flyktninger. Det er over 70 år siden etableringen av staten Israel og den påfølgende fordrivelsen av hundretusener av palestinere. Fortsatt lever i dag alle de 4,95 millioner palestinerne i de okkuperte områdene i usikkerhet, og halvparten av dem trenger humanitær hjelp.

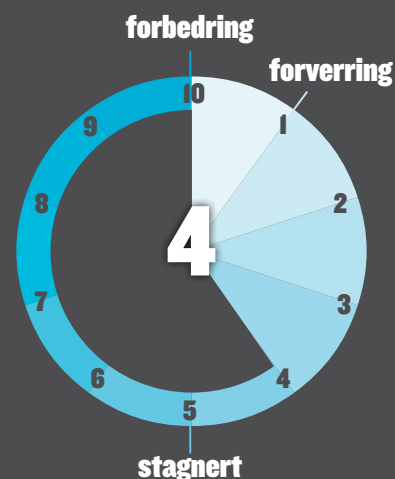
Palestina er ikke den typiske kandidaten til en liste over neglisjerte kriser. Bruddene på internasjonal lov og deres humanitære konsekvenser omtales jevnlig av verdens medier, og jakten på en politisk løsning er fortsatt – tilsynelatende – høyt på agendaen for mange av FNs medlemsstater. Ikke desto mindre ser en politisk løsning ut til å være lengre unna enn noen gang.

Situasjonen for mange palestinere forverres fortsatt. Verdensbanken beskriver en økonomi som er i «fritt fall», og grunnleggende tjenester som strupes av at strømmen er borte opptil 20 timer i døgnet. Lovverk som ble innført i 2018, truer med å fjerne muligheten individer og rettighetsorganisasjoner har til å bruke rettsvesenet til å bestride ødeleggelsen av palestinske hjem i enkelte områder.

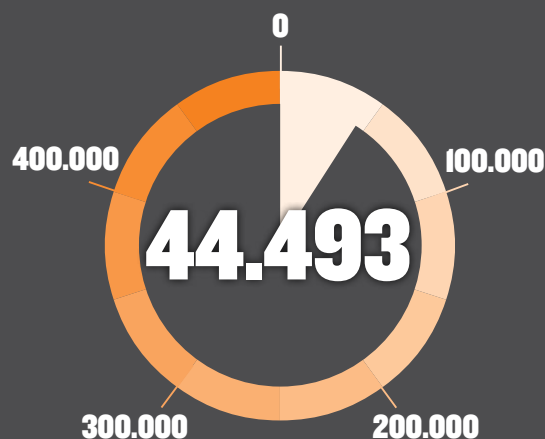
I en situasjon der offentlig tjenester brøt sammen, og forholdene ble stadig vanskeligere for palestinere på Vestbredden og i Øst-Jerusalem, kunngjorde i fjor amerikanske myndigheter at de ville kutte den bilaterale bistanden til Palestina med 200 millioner dollar.

FNs nødhjelpsappell for 2018 fikk bare inn 45,7 prosent av pengene man behøvde for å hjelpe de 2,5 millionene mennesker i nød.

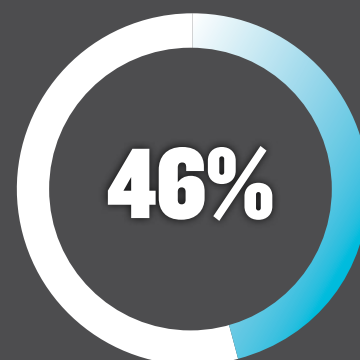
Politisk neglisjert

Mediedekning p. pers på flukt

Dekning av humanitær appell

Publisert: 5. juni 2019

Redaktør: Tiril Skarstein

Design: Claes Holmberg

Bidraggiver: Becky Bakr Abdulla, Kimberly Bennett, Michelle Delaney, Eirin Høiseth, Paul Ireland, Thale Jenssen, Ingebjørg Kårstad, Catriona Loughran, Suze van Meegen, Hajer Naili, Richard Skretteberg

Kilder: UN Financial Tracking Service, Meltwater, IDMC, UNOCHA, UNHCR, NRC

Følg oss:

facebook.com/
flyktninghjelpen

twitter.com/
flyktninghjelp

www.flyktninghjelpen.no

FLYKTNINGHJELPEN
NORWEGIAN REFUGEE COUNCIL

